

Sygnatura akt XII C 692/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

P., dnia 20 czerwca 2022 r.

Sąd Okręgowy w P. XII Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: sędzia Małgorzata Małecka

Protokolant: protokolant sądowy Tomasz Wojciechowski

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 czerwca 2022 r. w P.

sprawy z powództwa K. I.

przeciwko P. L.

o zapłatę

I. Oddala powództwo;

II. Kosztami procesu obciąża powoda i w związku z tym zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 10.817 zł, w tym 10.800 tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

III. Przyznaje od Skarbu Państwa (Sądu Okręgowego w P.) na rzecz radcy prawnego R. K. kwotę 8.856 zł brutto tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

/-/ Sędzia Małgorzata Małecka

UZASADNIENIE WYROKU

Złożonym w Sądzie Rejonowym w G. W. pozwem z dnia 8 listopada 2017 r. (k. 2), sprecyzowanym pismem z dnia 1 grudnia 2017 r. (k. 23), powód K. I. wniósł o stwierdzenie po stronie pozwanej P. L. umyślnego zaniedbania poprzez zaniechanie wykonania obowiązków pełnomocnika substytucyjnego z urzędu w sprawie prowadzonej przez Sąd Okręgowy w P. pod sygn. akt I C(...) oraz zasądzenie naprawienia szkody materialnej w wysokości 700.000 zł.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że świadoma beczynność pozwanej jako pełnomocnika powoda z urzędu doprowadziła do umorzenia postępowania w ww. sprawie, w której wartość przedmiotu sporu opiewała na 700.000 zł.

Postanowieniem z dnia 21 grudnia 2017 r. (k. 20) Sąd Rejonowy w G. W. uznał się niewłaściwym rzeczowo i sprawę przekazał do rozpoznania i rozstrzygnięcia Sądowi Okręgowemu w G. W.

W odpowiedzi na pozew z dnia 17 lipca 2018 r. (k. 79-85) pozwana P. L. wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, w tym opłaty od pełnomocnictwa.

Przed wdaniem się w spór co do istoty sprawy pozwana podniosła zarzut niewłaściwości i wniosła o przekazanie sprawy do sądu właściwego ze względu na miejsce zamieszkania pozwanej tj. do Sądu Okręgowego w P.. Ponadto pozwana wniosła o zawiadomienie Towarzystwa (...) SA z siedzibą w W. o toczącym się sporze i wezwanie ww. podmiotu do wzięcia udziału w sprawie. Wyjaśniła, że spór w sprawie dotyczy roszczeń odszkodowawczych kierowanych do pozwanej; pozwaną i ww. ubezpieczyciela łączyła zaś w spornym okresie umowa kompleksowego ubezpieczenia z dnia 3 lutego 2012 r., obejmująca również ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej pozwanej, prowadzącej działalność

gospodarczą. Pozwana wskazała, że w przypadku ewentualnego zasądzenia od pozwanej na rzecz powoda dochodzonej w sprawie kwoty, wystąpi z powództwem przeciwko swojemu ubezpieczycielowi.

Następnie pozwana zaprzeczyła wszelkim okolicznościom i faktom wyraźnie nieprzyznanym, w szczególności istnieniu i powstaniu szkody, niewłaściwemu działaniu pozwanej oraz istnieniu podstaw i przesłanek do przyjęcia odpowiedzialności odszkodowawczej. Pozwana przyznała, że reprezentowała K. I. z urzędu (w imieniu którego działała jako jego pełnomocnik żona, S. I.) na końcowym etapie postępowania przed Sądem Rejonowym P. w P. w sprawie o zniesienie współwłasności, dział spadku i podział majątku wspólnego, trwającej od 1996 r. Pełnomocnictwo substytucyjne zostało udzielone pozwanej w dniu 1 marca 2016 r. przez adw. T. S., który został wyznaczony pełnomocnikiem z urzędu dla wnioskodawcy w 2002 r. Pełnomocnictwo to rozciągało się także na wyodrębnione z ww. postępowania postępowanie o zapłatę prowadzone przez Sąd Okręgowy w P. pod sygn. akt I C (...). Z uwagi na odległe miejsce zamieszkania powoda, do osobistego spotkania z pozwaną nigdy nie doszło. Wszelkie zarzuty S. I. o braku kontaktu z pełnomocnikiem czy braku uczestnictwa w rozprawach uznała za nieprawdziwe. Pozwana wskazała, że wstąpiła do sprawy po poprzednim pełnomocniku z urzędu, w momencie gdy w sprawie I C (...) wszystkie dowody zostały przed sądem przeprowadzone i doszło do zamknięcia przewodu sądowego. Sąd wyznaczał dwa razy termin publikacyjny orzeczenia. Okazało się jednak, że jeden z uczestników postępowania zmarł, co spowodowało konieczność otwarcia przewodu na nowo celem powiadomienia a postępowaniu spadkobierców i ich wstąpienia do sprawy. Gdy stało się to możliwe, Sąd powziął informację o śmierci drugiego uczestnika postępowania. O ww. okolicznościach powodujących konieczność dalszego prowadzenia sprawy i wyznaczania kolejnych terminów posiedzeń S. I. była na bieżąco informowana. Nie widząc dalszej możliwości współpracy z uwagi na brak porozumienia ze S. I., adw. T. S. złożył w dniu 13 lipca 2017 r. wniosek o zwolnienie go z obowiązku zastępowania wnioskodawcy. Postanowieniem z dnia 20 września 2017 r. Sąd Okręgowy w P. zwolnił adw. T. S. od obowiązku zastępowania K. I. w sprawie I C (...) Sądu Okręgowego w P.. Jeśli zaś chodzi o nieudzielanie przez pozwaną odpowiedzi na pismo Sądu Okręgowego w P. w sprawie o sygn. akt I C (...), co skutkowało zawieszeniem postępowania, pozwana wskazała, że w sprawie działało dwóch pełnomocników - adw. P. L. oraz S. I.. Żona powoda wносиła licznie pisma procesowe samodzielnie, działała niezależnie od drugiego pełnomocnika i bez porozumienia z nim. Skoro zatem to S. I. wносиła pisma o podjęcie zawieszono postępowania (z dnia 22 maja 2016 r. i z dnia 8 grudnia 2016 r.), to Sąd - jeśli miał wątpliwości co do charakteru tych pism - powinien wezwać tego pełnomocnika do ich sprecyzowania. Tym samym nie może być mowa o lekceważeniu przez pełnomocnika z urzędu swoich obowiązków.

Postanowieniem z dnia 23 sierpnia 2018 r. (k. 178-179) Sąd Okręgowy w G. W. stwierdził swą niewłaściwość miejscową i przekazał sprawę do Sądu Okręgowego w P.. Postanowieniem z dnia 27 marca 2019 r. (k. 242) Sąd Apelacyjny w S. oddalił zażalenie powoda na postanowienie z dnia 23 sierpnia 2018 r.

Zarządzeniem z dnia 8 października 2019 r. (k. 312) Przewodniczący w tutejszym Sądzie zawiadomił o procesie Towarzystwo (...) SA z siedzibą w W., które jednak nie zdecydowało się przystąpić do sprawy w charakterze interwenienta ubocznego.

Postanowieniem z dnia 4 października 2021 r. (k. 414) dla powoda ustanowiono radcę prawnego z urzędu.

W piśmie z dnia 28 kwietnia 2022 r. (k. 661-664), precyzującym żądanie pozwu, powód K. I. wniósł **ostatecznie** o zasądzenie od pozwanej P. L. na rzecz powoda kwoty 700.000 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a także zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz przyznaje od Skarbu Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu, nieopłaconej w całości ani nawet w części.

W uzasadnieniu stanowiska powód podniósł, że dochodzona pozwem kwota stanowić ma odszkodowanie za szkodę powstałą w związku z nienależytym prowadzeniem przez pozwaną jako pełnomocnika substytucyjnego pełnomocnika z urzędu, reprezentującego powoda, w sprawie o sygn. akt I C (...) toczącej się przed Sądem Okręgowym w P.. Powód wyjaśnił, że przed Sądem Rejonowym P. M. w P. pod sygn. akt I Ns (...) z wniosku powoda prowadzone było postępowanie w sprawie o zniesienie współwłasności, dział spadku i podział majątku. W toku wskazanego

postępowania powód zgłosił roszczenie o zapłatę z tytułu pożytków pobranych z rzeczy wspólnej przeciwko W. C. (1), S. B. i E. K.. Roszczenie to zostało wyłączone do osobnego postępowania i przekazane do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w P., który postępowanie to prowadził pod sygnaturą akt I C (...). Dnia 18 lutego 2016 r. w ramach tegoż postępowania pozwana, będąca adwokatem, została pełnomocnikiem substytucyjnym ustanowionego dla powoda pełnomocnika z urzędu i pełnomocnikiem tym była do dnia 20 września 2017 r. Zarządzeniem z dnia 5 stycznia 2016 r. Sąd zobowiązał pełnomocnika powoda do sprecyzowania żądania, przedstawienia stanowiska w sprawie oraz wskazania podstawy faktycznej i prawnej roszczenia w sprawie pod rygorem zawieszenia postępowania. Wskazane powyżej zobowiązanie nie zostało wykonane, w związku z czym postępowanie zostało zawieszono postanowieniem z dnia 25 stycznia 2016 r. W związku z faktem, że w ciągu roku od zawieszenia postępowania nie został złożony wniosek o jego podjęcie, postanowieniem z dnia 23 października 2017 r. Sąd umorzył postępowania o sygn. akt I C (...). Powód uznał, że to zaniechania pozwanej w postaci zaniedbania obowiązków procesowych, które jako profesjonalny pełnomocnik powinna wykonać (w szczególności złożyć wniosek o podjęcie zawieszono postępowania) oraz brak kontaktu z jej strony doprowadziły do umorzenia postępowania prowadzonego przed Sądem Okręgowym w P. pod sygn. akt I C (...), co może doprowadzić do przegrania procesu przez powoda i przedawnienia jego roszczeń o zapłatę z tytułu pożytków pobranych z rzeczy wspólnej.

Pozwana, w ramach **ostatecznego** stanowiska wyrażonego w piśmie z dnia 11 maja 2022 r. (k. 672-676) podtrzymała żądanie oddalenia powództwa w całości i zasądzenia kosztów zgodnie z wnioskiem zawartym w odpowiedzi na pozew.

W uzasadnieniu swojego stanowiska pozwana wskazała, że powód nie poniósł szkody zarówno w związku z prowadzonym postępowaniem w sprawie o sygn. akt I C (...), jak i w związku z udziałem w tym postępowaniu pozwanej jako pełnomocnika powoda. Pozwana wskazała, że postanowienie z 23 października 2017 r., umarzające ww. postępowanie, na które powołuje się powód, zostało uchylone, a sprawa miała swój dalszy bieg. W konsekwencji uznać należało, że żadne zachowania pozwanej nie doprowadziły do prawomocnego umorzenia postępowania w sprawie o sygn. akt I C (...). Następnie pozwana zwróciła uwagę na fakt, że o ile ww. postępowanie umorzono kolejnym postanowieniem z dnia 29 września 2021 r., o tyle miało to miejsce w czasie, gdy powoda reprezentował kolejny pełnomocnik z urzędu; pozwana nie może zaś odpowiadać za sytuacje, które miały miejsce w sprawie w czasie, w którym pozwana nie reprezentowała powoda. Pozwana podkreśliła, że z twierdzeń powoda wynika, że hipotetyczne zakończenie sprawy o sygn. akt I C (...) spowodowuje powstanie po jego stronie szkody, co oznacza, że pozew jest z oczywistych względów przedwczesny, jako że rzekoma szkoda w ogóle nie powstała. Z uwagi więc na brak wskazania zdarzenia wywołującego rzekomą szkodę, brak wykazania szkody, niewykazanie jej wysokości oraz niepotwierdzenie istnienia związku przyczynowego pomiędzy działaniem bądź zaniechaniem pozwanej a rzekomą szkodą, nie można przypisać w tym zakresie odpowiedzialności pozwanej.

Na rozprawie dnia 20 czerwca 2022 r. (k. 721-723) pozwana wniosła o zasądzenie od powoda na jej rzecz zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w wysokości dwukrotności stawki minimalnej. W pozostałym zakresie strony podtrzymały dotychczasowe stanowiska procesowe.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Przed Sądem Rejonowym P. M. w P. pod sygn. akt XII Ns (...) (I Ns (...)) z wniosku K. I. (tj. powoda w niniejszej sprawie) prowadzone było postępowanie w sprawie o zniesienie współwłasności, dział spadku i podział majątku. W sprawie tej pełnomocnikiem powoda z urzędu ustanowiony został adw. T. S., który dodatkowo 4 maja 2011 r. udzielił pełnomocnictwa substytucyjnego adw. R. G..

W toku wskazanego postępowania powód zgłosił roszczenie o zapłatę z tytułu pożytków pobranych z rzeczy wspólnej przeciwko W. C. (1), S. B. i E. K.. Roszczenie to postanowieniem Sądu Rejonowego P. M. w P. z dnia 6 lutego 2015 r. zostało wyłączone do osobnego postępowania i przekazane do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w P., który sprawę tę zarejestrował pod sygnaturą akt I C (...).

Dowód: kopia pozwu w sprawie XII Ns (...) Sądu Rejonowego P. M. w P. – k. 631-632, kopia odpowiedzi na pozew w sprawie XII Ns (...) Sądu Rejonowego P. M. w P. – k. 633-640, kopia postanowienia z dnia 6 lutego 2015 r., sygn. akt XII Ns (...) Sądu Rejonowego P. M. w P. – k. 623-630.

Pismem z dnia 4 grudnia 2015 r. w sprawie I C (...) adw. R. S. – w związku z przekazaniem sprawy wobec 3 pozwanych: W. C. (1), S. B. i E. W. postanowieniem Sądu Rejonowego P. M. w P. z dnia 6 lutego 2015 r. (wcześniejsze żądania dotyczyły 4 pozwanych, tj. powyżej wymienionych oraz B. C.) została zobowiązana w terminie 14 dni m.in. do: ostatecznego jednoznacznego sprecyzowania żądania i stanowiska w niniejszej sprawie, wskazania podstawy faktycznej i prawnej, ostatecznego i jednoznacznego sprecyzowania wszelkich twierdzeń zarzutów i wniosków dowodowych w tym podanie imion, nazwisk i adresów świadków i sprecyzowanie okoliczności na jakie wnioski zostają zgłoszone i to pod rygorem utraty prawa powoływania ich po upływie określonego terminu i pominięcia później zgłoszonych twierdzeń, zarzutów i wniosków.

W odpowiedzi na powyższe, adw. R. G. pismem z dnia 15 grudnia 2015 r. r. wskazała, że ani ona, ani jej mocodawca adw. T. S., nie są w przedmiotowej sprawie pełnomocnikami K. I., albowiem jej mocodawca został pełnomocnikiem K. I. jedynie w sprawie, toczącej się przed Sądem Rejonowym P. M. w P..

Dowód: kopia pisma z dnia 4 grudnia 2015 r., sygn. akt I C (...) Sądu Okręgowego w P. – k. 642-643, kopia pisma z dnia 15 grudnia 2015 r., sygn. akt I C (...) Sądu Okręgowego w P. – k. 644.

Na zarządzenie Przewodniczącej z dnia 7 stycznia 2016 r. w sprawie I C (...) pełnomocnik powoda adw. T. S. – w związku z przekazaniem sprawy wobec 3 pozwanych: W. C. (1), S. B. i E. W. postanowieniem Sądu Rejonowego P. M. w P. z dnia 6 lutego 2015 r. (wcześniejsze żądania dotyczyły 4 pozwanych, tj. powyżej wymienionych oraz B. C.) został zobowiązany w terminie 14 dni m.in. do: ostatecznego jednoznacznego sprecyzowania żądania i stanowiska w niniejszej sprawie, wskazania podstawy faktycznej i prawnej, ostatecznego i jednoznacznego sprecyzowania wszelkich twierdzeń zarzutów i wniosków dowodowych w tym podanie imion, nazwisk i adresów świadków i sprecyzowanie okoliczności na jakie wnioski zostają zgłoszone pod rygorem utraty prawa powoływania ich po upływie określonego terminu i pominięcia później zgłoszonych twierdzeń, zarzutów i wniosków oraz zawieszenia postępowania.

W odpowiedzi na powyższe, adw. T. S. pismem z dnia 15 stycznia 2016 r. wskazał, iż nie jest w przedmiotowej sprawie pełnomocnikiem K. I., albowiem ustanowiony został jego pełnomocnikiem jedynie w sprawie, toczącej się przed Sądem Rejonowym P. M. w P..

Postanowieniem z dnia 25 stycznia 2016 r. w sprawie I C (...) na podstawie art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c. Sąd Okręgowy w P. zawiesił postępowanie w sprawie. W uzasadnieniu tegoż postanowienia Sąd wskazał, że powód w istocie dokonał jedynie rozszerzenia swoich żądań o roszczenie o zapłatę z tytułu pobranych pożytków, które jednakże z przyczyn proceduralnych nie może być prowadzone w ramach postępowania nieprocesowego przed sądem rejonowym i tylko dlatego zostało wyłączone do osobnego rozpoznania i przekazane innemu sądowi. Nie zmienia to jednak faktu, że umocowanie adw. T. S. rozciąga się również na to „nowe” postępowanie. Został on bowiem ustanowiony do reprezentowania interesów K. I. w sprawie, przy czym pojęcia „sprawy” nie można rozumieć skrajnie formalistycznie jako jednego postępowania, toczącego się pod konkretną sygnaturą, lecz jako ogół roszczeń wywodzących się z konkretnego stanu faktycznego. Należało zatem uznać, że zobowiązanie zostało doręczone prawidłowo. Skoro natomiast nie usunięto wskazanych braków, a więc nie sprecyzowano żądania, stanowiska strony powodowej w sprawie i podstawy faktycznej oraz prawnej roszczenia należało postępowanie w sprawie zawiesić. Bez tych informacji procedowanie w sprawie jest bowiem niemożliwe, gdyż nie jest dokładnie wiadomym, czego domaga się powód, z jakich faktów wywodzi swoje roszczenia i jakie są kwestie sporne, a zatem w jakim kierunku ma zmierzać postępowanie. Niemożliwe jest również zobowiązanie strony przeciwnej do ustosunkowania się do żądania, skoro nie zostało ono sprecyzowane.

Dowód: kopia postanowienia Sądu Okręgowego w P. z dnia 25 stycznia 2016 r., sygn. akt I C (...) Sądu Okręgowego w P. – k. 324-326.

Na mocy uchwały Okręgowej Rady Adwokackiej z dnia 5 lutego 2016 r. adw. P. L. została likwidatorem kancelarii adw. R. G..

Pismem z dnia 18 lutego 2016 r. w sprawie I C (...) adw. T. S. zawiadomił Sąd Okręgowy w P. o udzieleniu dnia 16 lutego 2016 r. pełnomocnictwa substytucyjnego adw. P. L. do prowadzenia sprawy I C(...), a dnia 1 marca 2016 r. do sprawy XII Ns (...) ze wskazaniem, by wszelką korespondencję kierować na adres pełnomocnika substytucyjnego.

Dowód: kopia pisma adw. T. S. z dnia 18 lutego 2016 r., sygn. akt I C (...) Sądu Okręgowego w P. – k. 646-647.

Na zarządzenie Przewodniczącej z dnia 25 maja 2016 r. w sprawie I C (...) pełnomocnik powoda – adw. P. L. – została wezwana o podanie w terminie 7 dni charakteru pisma przesłanego faksem przez S. I. (żonę powoda, występującą w sprawie jako jego pełnomocnik) w dniu 23 maja 2016r. w szczególności czy jest to wniosek o podjęcie zawieszono postępowania, z zastrzeżeniem, że jeżeli jest to wniosek o podjęcie zawieszono postępowania, to Sąd wzywa o przedłożenie oryginału wniosku wraz z odpisami dla strony przeciwnej oraz wykonania w/w terminie zobowiązania zawartego w piśmie z dnia 7 stycznia 2016 r. pkt i to pod rygorem oddalenia wniosku o podjęcie zawieszono postępowania. Pismo to nie zostało podjęte w terminie przez pełnomocnika powoda w terminie i zostało uznane za prawidłowo doręczone.

Na zarządzenie Przewodniczącej z dnia 14 lipca 2016 r. zwrócono fachowemu pełnomocnikowi powoda pismo z dnia 23 maja 2016 r. Nadto wezwano fachowego pełnomocnika o podanie w terminie 7 dni charakteru pisma przesłanego faksem przez S. I. w dniu 10 lipca 2016r., w szczególności czy jest to wniosek o podjęcie zawieszono postępowania i to pod rygorem zwrotu pisma, z zastrzeżeniem, że jeżeli pismo to jest wnioskiem o podjęcie zawieszono postępowania, to Sąd wzywa o przedłożenie oryginału wniosku wraz z odpisami dla strony przeciwnej oraz wykonania w/w terminie zobowiązania zawartego w piśmie z dnia 07 stycznia 2016r w pkt 1 (doręczone pełnomocnikowi powoda w dniu 11 stycznia 2016 r.) i to pod rygorem oddalenia wniosku o podjęcie zawieszono postępowania.

Na zarządzenie Przewodniczącej z dnia 22 września 2016 r. pełnomocnik powoda został wezwany do podania w terminie 7 dni charakteru pisma przesłanego faksem przez S. I. w dniu 13 września 2016 r. (datowane 22 maja 2016 r.), w szczególności, czy jest to wniosek o podjęcie zawieszono postępowania i to pod rygorem zwrotu pisma, z zastrzeżeniem, że jeżeli pismo to jest wnioskiem o podjęcie zawieszono postępowania, Sąd wzywa o przedłożenie oryginału wniosku wraz z odpisami dla strony przeciwnej oraz wykonania w w/w terminie zobowiązania zawartego w piśmie z dnia 07 stycznia 2016 r. w pkt 1 (doręczone pełnomocnikowi powoda w dniu 11 stycznia 2016 r.) i to pod rygorem oddalenia wniosku o podjęcie zawieszono postępowania.

Na zarządzenie Przewodniczącej z dnia 12 grudnia 2016 r. pełnomocnik powoda została wezwana do podania w terminie 7 dni charakteru pisma przesłanego faksem przez S. I. w dniu 9 grudnia 2016 r. (datowane 8 grudnia 2016 r.), w szczególności, czy jest to wniosek o podjęcie zawieszono postępowania i to pod rygorem zwrotu pisma, z zastrzeżeniem, że jeżeli pismo to jest wnioskiem o podjęcie zawieszono postępowania, Sąd wzywa do przedłożenia oryginału wniosku wraz z odpisami dla strony przeciwnej oraz wykonania w w/w terminie zobowiązania zawartego w piśmie z dnia 7 stycznia 2016 r. w pkt 1 (doręczone pełnomocnikowi powoda w dniu 11 stycznia 2016 r.) i to pod rygorem oddalenia wniosku o podjęcie zawieszono postępowania.

Zarządzeniem Przewodniczącej z dnia 2 stycznia 2017 r. zwrócono pełnomocnikowi powoda pismo z dnia 8 grudnia 2016 r. przesłane faksem, albowiem pomimo upływu terminu zakreślonego do wykonania zobowiązania sądu z dnia 12 grudnia 2016 r. (przesłanie pismem z dnia 13 grudnia 2016 r.) nie złożył żadnej odpowiedzi. Zarządzenie to zostało odebrane przez pełnomocnika powoda w dniu 16 stycznia 2017 r.

Na zarządzenie Przewodniczącej z dnia 2 marca 2017 r. pełnomocnik powoda została wezwana o podanie w terminie 7 dni charakteru pisma przesłanego przez S. I. w dniu 22 lutego 2017 r. (datowane 19 stycznia 2017 r.), w szczególności czy jest to wniosek o podjęcie zawieszono postępowania i to pod rygorem zwrotu pisma, z zastrzeżeniem, że jeżeli pismo to jest wnioskiem o podjęcie zawieszono postępowania Sąd wzywa o przedłożenie 2 odpisów wniosku dla

strony przeciwnej oraz wykonania w w/w terminie zobowiązania zawartego w piśmie z dnia 07 stycznia 2016 r. pkt 1 (doręczone pełnomocnikowi powoda w dniu 11 stycznia 2016 r.) i to pod rygorem oddalenia wniosku o podjęcie zawieszono postępowania.

Nadto Sąd poinformował S. I., iż w niniejszej sprawie powód jest reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, który wzywany jest do uzupełnienia braków formalnych pism.

Zarządzeniem z dnia 3 kwietnia 2017 r. zwrócono pełnomocnikowi powoda pismo z dnia 19 stycznia 2017 r. przesłane w dniu 22 lutego 2017 r., albowiem pomimo upływu terminu zakreślonego do wykonania zobowiązania sądu z dnia 2 marca 2017 r. (przesłanie pismem z dnia 6 marca 2017 r.) nie złożył żadnej odpowiedzi. Zarządzenie to nie zostało podjęte w terminie przez pełnomocnika powoda i zostało uznane za prawidłowo doręczone.

Fakty niesporne, a nadto dowód: kopia pisma z dnia 6 marca 2017 r., sygn. akt I C (...) Sądu Okręgowego w P. – k. 505.

Pismem z dnia 13 lipca 2017 r., skierowanym do Sądu Rejonowego P. M. w P., adw. T. S. wniósł o zwolnienie go od obowiązku zastępowania K. I. w charakterze pełnomocnika z urzędu w sprawach I Ns (...) (poprzednio XII Ns (...)) Sądu Rejonowego P. M. w P. oraz sprawy I C (...) Sądu Okręgowego w P., która została wyodrębniona ze sprawy I Ns (...) i na którą rozciągnął się obowiązek zastępowania strony w procesie.

Dowód: kopia pisma adw. T. S. z dnia 13 lipca 2017 r., sygn. akt I C (...) Sądu Okręgowego w P. – k. 648-653.

Postanowieniem z dnia 14 sierpnia 2017 r. Sąd Rejonowy P. M. w P. zwolnił adw. T. S. od obowiązku zastępowania K. I. w sprawie I Ns (...) Sądu Rejonowego P. M. w P., cofnął ustanowienie dla wnioskodawcy adwokata z urzędu oraz zwolnienie wnioskodawcy z kosztów sądowych.

Dowód: kopia postanowienia Sądu Rejonowego P. M. w P. z dnia 14 sierpnia 2017 r., sygn. akt I Ns (...) Sądu Rejonowego P. M. w P. – k. 340-342.

Postanowieniem z dnia 20 września 2017 r. w sprawie I C (...) Sąd Okręgowy w P. zwolnił adw. T. S. od obowiązku zastępowania K. I. w sprawie I C (...) Sądu Okręgowego w P., a co za tym idzie, pozwana adw. P. L., jako pełnomocnik substytucyjny adw. T. S., przestała być pełnomocnikiem powoda; w konsekwencji Sąd zwrócił się do Okręgowej Rady Adwokackiej w P. o wyznaczenie pełnomocnika z urzędu dla K. I..

Dowód: kopia postanowienia Sądu Okręgowego w P. z dnia 20 września 2017 r., sygn. akt I C (...) Sądu Okręgowego w P. – k. 654.

Pismem z dnia 6 października 2017 r. Okręgowa Rada Adwokacka w P. wyznaczyła w sprawie I C (...) dla powoda w miejsce adw. T. S. pełnomocnika z urzędu w osobie adw. J. M..

Fakty niesporne, a nadto dowód: kopia pisma ORA z dnia 6 października 2017 r. – k. 658.

Postanowieniem z dnia 23 października 2017 r. w sprawie I C (...) Sąd umorzył postępowanie zawieszono postanowieniem z dnia 25 stycznia 2016 r., ponieważ wniosek o podjęcie postępowania w tej sprawie nie został skutecznie zgłoszony w ciągu roku od daty postanowienia o zawieszeniu – na zasadzie art. 182 § 1 k.p.c.

Dowód: kopia postanowienia Sądu Okręgowego w P. z dnia 23 października 2017 r., sygn. akt I C (...) Sądu Okręgowego w P. – k. 679.

Powyższe postanowienie zostało zaskarżone przez fachowego pełnomocnika powoda zażaleniem z dnia 9 listopada 2017 r., jak również przez pełnomocnika – żonę powoda zażaleniem z dnia 8 listopada 2017 r. Sąd Apelacyjny w P. postanowieniem z dnia 28 lutego 2018 r. uchylił zaskarżone postanowienie. W uzasadnieniu Sąd Apelacyjny wskazał, że powód, reprezentowany przez swego pełnomocnika S. I., wniósł o podjęcie zawieszono postępowania przed zakończeniem biegu terminu z art. 182 § 1 k.p.c., co wyłączało możliwość umorzenia postępowania na podstawie tego

przepisu. Sąd Apelacyjny zwrócił uwagę, że S. I. złożyła wniosek o „podjęcie procedury” pismem z dnia 8 grudnia 2016 r. oraz wniosek o „rozpoczęcie procedowania” pismem z dnia 19 stycznia 2017 r., co należy uznać za tożsame z pojęciem „podjęcia postępowania”. Jeśli Sąd Okręgowy miał wątpliwości co do znaczenia pisma, winien był wezwać o jego wyjaśnienie tego z pełnomocników powoda, który był jego autorem. Zamiast tego Sąd Okręgowy skierował takie wezwanie do drugiego z pełnomocników – adwokata z urzędu.

Dowód: kopia postanowienia Sądu Apelacyjnego w P. z dnia 28 lutego 2018 r., sygn. akt I ACz (...) Sądu Apelacyjnego wP. – k. 681-682.

W oparciu o pismo z dnia 10 kwietnia 2018 r. Sąd Okręgowy w P. powziął informację, iż postanowieniem z dnia 14 sierpnia 2017 r. w sprawie o sygn. I Ns (...) Sąd Rejonowy P. M. w P. cofnął ustanowienie dla K. I. ustanowienie adwokata z urzędu oraz zwolnienie z kosztów sądowych.

Dowód: pismo z dnia 10 kwietnia 2018 r., sygn. akt I C (...) Sądu Okręgowego w P. – k. 339, pismo z dnia 20 sierpnia 2018 r., sygn. akt I C (...) Sądu Okręgowego w P. – k. 343.

Na zarządzenie Przewodniczącej z dnia 13 września 2018 r. w sprawie I C (...) m.in.:

- poinformowano pełnomocnika powoda S. I., iż w związku z prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego P. M. w P. z dnia 14 sierpnia 2017 r. w sprawie sygn. I Ns (...) a przesłanym do Sądu Okręgowego w P. w dniu 23 sierpnia 2018 r.) zostało cofnięte ustanowienie dla K. I. adwokata z urzędu i zwolnienie z kosztów sądowych co rozciąga się również na niniejsze postępowanie sądowe sygn. I C(...),
- poinformowano pełnomocnika z urzędu adw. J. M., iż w związku z prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego P. M. w P. z dnia 14 sierpnia 2017 r. w sprawie sygn. I Ns (...) (a przesłanym do Sądu Okręgowego w P. w dniu 23 sierpnia 2018 r.) zostało cofnięte ustanowienie dla K. I. adwokata z urzędu i zwolnienie z kosztów sądowych co rozciąga się również na niniejsze postępowanie sądowe sygn. IC (...),
- wezwano pełnomocnika powoda S. I. - w związku z przekazaniem sprawy wobec 3 pozwanych: W. C. (1), S. B. i E. W. postanowieniem Sądu Rejonowego P. M. w P. z dnia 06 lutego 2015 r. (wcześniejsze żądania dotyczyły 4 pozwanych) o wykonanie w terminie 14 dni zobowiązania zawartego w piśmie z dnia 07 stycznia 2016 r. pkt 1 (doreczone ówczesnemu profesjonalnemu pełnomocnikowi powoda w dniu 11 stycznia 2016 r.) do:
- ostatecznego jednoznacznego sprecyzowania żądania i stanowiska w niniejszej sprawie, wskazania podstawy faktycznej i prawnej,
- ostatecznego i jednoznacznego sprecyzowania wszelkich twierdzeń zarzutów i wniosków dowodowych w tym podanie imion, nazwisk i adresów świadków i sprecyzowanie okoliczności na jakie wnioski zostają zgłoszone i to pod rygorem utraty prawa powoływania ich po upływie określonego terminu i pominięcia później zgłoszonych twierdzeń, zarzutów i wniosków

i to pod rygorem zawieszenia postępowania.

Dowód: kopia zarządzenia z dnia 13 września 2018 r., sygn. akt I C (...) Sądu Okręgowego wP. k. 347-348.

Postanowieniem z dnia 13 września 2018 r. Sąd w sprawie I C (...) na podstawie art. 174 § 1 pkt 1 k.p.c. zawiesił postępowanie w sprawie w stosunku do W. C. (1) z uwagi na jego śmierć.

Dowód: kopia postanowienia Sądu Okręgowego w P. z dnia 13 września 2018 r., sygn. akt I C (...) – k. 683.

Pismem z dnia 21 października 2018 r. w sprawie I C (...) powód złożył wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych oraz wniosek o ustanowienie pełnomocnika z urzędu. Postanowieniem z dnia 20 grudnia 2018 r. Sąd oddalił ww. wnioski powoda. Zażalenie na powyższe rozstrzygnięcie zostało oddalone.

Dowód: kopia postanowienia Sądu Okręgowego w P. z dnia 20 grudnia 2018 r., sygn. akt I C (...) – k. 349-355, kopia postanowienia Sądu Apelacyjnego w P. z dnia 28 lutego 2019 r., sygn. akt I ACz (...) – k. 357-358, kopia postanowienia Sądu Apelacyjnego w P. z dnia 19 lipca 2019 r., sygn. akt I ACz (...) – k. 359.

Zarządzeniem z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie I C (...) pełnomocnik powoda S. I. została wezwana do sprecyzowania roszczenia poprzez:

- podanie wielkości udziałów powoda oraz pozwanych, określenia lokali i ich położenia, będących przedmiotem niniejszego postępowania;
- wskazanie podstawy faktycznej i prawnej roszczenia o zwrot utraconych korzyści i pożytków, okresu za który powód domaga się zwrotu utraconych korzyści i pożytków, albowiem powoływanie się na dokumenty znajdujące się w aktach sprawy I Ns (...) jest niewystarczające, zwłaszcza że inny jest przedmiot niniejszego postępowania jak i zakres podmiotowy – w terminie 14 dni pod rygorem zawieszenia postępowania;
- wskazanie z jakich dowodów (dokumentów oraz ewentualnie świadków, stron/uczestników postępowania, opinii biegłego) powód domaga się przeprowadzenia dowodu z akt sprawy I Ns (...) – zobowiązując do podania określonych dowodów w formach wyżej wymienionych i w miarę możliwości z oznaczeniem numerów karty akt sprawy – w terminie 14 dni pod rygorem pominięcia później zgłoszonych twierdzeń, zarzutów i wniosków,
- wskazanie w terminie 14 dni informacji, czy posiada wiedzę nt. spadkobierców ustawowych/testamentowych pozwanego W. C. (2), a jeśli tak do proszę zobowiązać do wskazania – imion i nazwisk oraz adresów spadkobierców, a także do podania czy powód posiada informację o ewentualnie toczącym się lub przeprowadzonym postępowaniu spadkowym po W. C. (2).

Dowód: kopia pisma z dnia 7 czerwca 2019 r., sygn. akt I C (...) Sądu Okręgowego w P. – k. 501.

Pismem z dnia 26 czerwca 2019 r. w sprawie I C (...) pełnomocnik powoda S. I. złożyła ponowny wniosek o przyznanie powodowie pełnomocnika z urzędu, wskazała również, iż nie posiada wiedzy co do spadkobierców pozwanego W. C. (2) oraz, że nie jest w stanie sprostać zobowiązaniu wskazanemu w zarządzeniu z dnia 5 czerwca 2019 r.

Fakty niesporne, a nadto dowód: kopia pisma z dnia 26 czerwca 2019 r., sygn. akt I C (...) Sądu Okręgowego w P. – k. 502.

Postanowieniem z dnia 20 września 2019 r. Sąd Okręgowy w P. w sprawie I C (...) na podstawie art. 180 § 1 pkt 1 k.p.c. podjął postępowanie w sprawie zawieszono uprzednio co do pozwanego W. C. (1) – z uwagi na ustalenie kręgu jego spadkobierców, a następnie na podstawie art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c. zawiesił postępowanie w sprawie z uwagi na niewykonanie zobowiązania przez pełnomocnika powoda S. I.. Zażalenie na postanowienie z dnia 20 września 2019 r. zostało odrzucone.

Dowód: kopia postanowienia Sądu Okręgowego w P. z dnia 20 września 2019 r., sygn. akt I C (...) – k. 693-709, kopia postanowienia Sądu Okręgowego w P. z dnia 20 września 2019 r., sygn. akt I C (...) – k. 693-709, kopia postanowienia Sądu Okręgowego w P. z dnia 7 stycznia 2020 r., sygn. akt I C (...) – k. 713, kopia postanowienia Sądu Okręgowego w P. z dnia 30 stycznia 2020 r., sygn. akt I C (...) – k. 714.

Postanowieniem z dnia 29 września 2021 r. Sąd Okręgowy w P. umorzył postępowanie w sprawie I C (...). Na powyższe rozstrzygnięcie powód wniósł zażalenie, które do dnia zamknięcia rozprawy w niniejszej sprawie nie zostało rozpoznane.

Dowód: kopia postanowienia Sądu Okręgowego w P. z dnia 29 września 2021 r., sygn. akt I C (...) Sądu Okręgowego w P. – k. 717.

W związku z odczuwanym przez powoda niezadowoleniem z prowadzenia przez pozwaną jako pełnomocnika substytucyjnego pełnomocnika z urzędu jego sprawy I C (...) Sądu Okręgowego w P., powód składał skargi na jej czynności do Okręgowej Rady Adwokackiej oraz Naczelnej Rady Adwokackiej.

Pismem z dnia 8 września 2017 r. Okręgowa Rada Adwokacka w P. poinformowała powoda, w odniesieniu do złożonej przez niego skargi na czynności adw. P. L., że skarga nie zasługuje na uwzględnienie, albowiem pozwana nie dopuściła się postępowania sprzecznego z prawem, zasadami etyki lub godności zawodu, ani nie naruszyła swych obowiązków zawodowych, wobec czego brak podstaw do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego. Pismem z dnia 23 listopada 2017 r. Naczelna Rada Adwokacka zawiadomiła powoda o uznaniu zarzutów wobec adw. P. L. za nieuzasadnione.

Dowód: skarga powoda z dnia 7 czerwca 2017 r. – k. 6, ustosunkowanie się do skargi z dnia 3 lipca 2017 r. – k. 114-116, pismo ORA z dnia 8 września 2017 r. – k. 461-462, pismo pozwanej z dnia 22 listopada 2017 r. – k. 117-118, pismo NRA z dnia 23 listopada 2017 r. - k. 75, pismo ORA z dnia 29 sierpnia 2018 r. – k. 196.

Powyższy stan faktyczny był między stronami zasadniczo bezsporny i na podstawie art. 229 i 230 k.p.c. został ustalony w oparciu o oświadczenia stron i niesporne dokumenty. Zebrany materiał dowodowy w postaci dokumentów, przede wszystkim z dokumentów pochodzących z akt sprawy I C (...) tutejszego Sądu, w ocenie Sądu rozpoznającego sprawę, zasługiwał na miano wiarygodnego – dokumenty zostały sporządzone przez właściwe podmioty w przewidzianej dla nich formie, strony ich nie kwestionowały, zaś Sąd również nie znalazł podstaw do odmowy im waloru wiarygodności.

Sąd na rozprawie dnia 20 czerwca 2022 r. oddalił wniosek powoda o zawieszenie postępowania do czasu rozstrzygnięcia sprawy I C (...) Sądu Okręgowego w P.. Wbrew twierdzeniom powoda, rozstrzygnięcie niniejszego postępowania nie zależy od wyniku ww. sprawy. Kluczowa dla rozpoznania niniejszej sprawy była kwestia, czy postanowienie z dnia 23 października 2017 r., umarzające ww. postępowanie, uprawomocni się; tymczasem postanowienie to zostało postanowieniem Sądu Apelacyjnego w P. z dnia 28 lutego 2018 r. uchylone i sprawa miała swój dalszy bieg.

Sąd oddalił wnioski dowodowe co do przesłuchania świadka S. I., przesłuchania stron z ograniczeniem do strony pozwanej, a także co do dopuszczenia dowodu z opinii biegłego, albowiem dowody te były zbędne w świetle twierdzeń pozwu i okoliczności sprawy. Ich przeprowadzenie jedynie przedłużałoby postępowanie, sprzeciwiając się zasadzie ekonomii procesowej, a jednocześnie nie mając wpływu na rozstrzygnięcie. Tymczasem realizacja wniosków dowodowych strony ma na celu prawidłowe rozstrzygnięcie w kontekście całości zebranego i przedstawionego przez stronę materiału dowodowego.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

W ocenie Sądu powód nie wykazał zasadności swoich roszczeń.

Odnosząc się do łączącego strony postępowania stosunku prawnego Sąd uznał, że niniejsza sprawa dotyczyła kwestii odpowiedzialności profesjonalnego pełnomocnika za reprezentację strony w procesie. Jako adwokat, pozwana świadczyła powodowi pomoc prawną.

Umowa o zastępstwo procesowe należy do kategorii umów o świadczenie, do których stosuje się odpowiednio, na podstawie odesłania zawartego w art. 750 k.c., przepisy o zleceniu, w zakresie nieuregulowanym przepisami dotyczącymi funkcjonowania adwokatów lub radców prawnych. Adwokat i radca prawny odpowiadają za szkody wyrządzone mocodawcy wskutek własnych zaniedbań i błędów prowadzących do przegrania sprawy, której wynik byłby korzystny dla strony, gdyby pełnomocnik zachował należytą staranność, ocenioną przy uwzględnieniu profesjonalnego charakteru ich działalności (patrz wyroku Sądu Najwyższego z dnia 19 grudnia 2012 r., sygn. akt II CSK219/12). Tak samo należy traktować stosunek łączący mocodawcę z pełnomocnikiem ustanowionym z urzędu, bowiem zgodnie z art. 118 § 1 k.p.c. ustanowienie adwokata lub radcy prawnego przez sąd jest

równoznaczne z udzieleniem pełnomocnictwa procesowego. Podkreślenia wymaga, że umowa o wykonanie określonej czynności (szeregu powtarzających się czynności), bez względu na to, jaki rezultat czynność ta przyniesie, jest cechą charakterystyczną tak dla umów zlecenia (gdy chodzi o czynności prawne - art. 734 § 1 k.c.), jak i dla umów o świadczenie usług nieuregulowanych innymi przepisami (gdy chodzi o czynności faktyczne - art. 750 k.c.). Przyjmujący zamówienie w umowie zlecenia (umowie o świadczenie usług) nie bierze więc na siebie ryzyka pomyślnego wyniku spełnianej czynności. Jego odpowiedzialność za właściwe wykonanie umowy oparta jest na zasadzie starannego działania (art. 355 § 1 k.c.). W orzecznictwie utrwalił się również pogląd, zgodnie z którym adwokat lub radca prawny nie ponosi odpowiedzialności odszkodowawczej za samo „przegranie sprawy”, natomiast odpowiada za szkody powstałe na skutek niezachowania należytej staranności przy podejmowaniu czynności zawodowych. Jeżeli odszkodowanie ma obejmować straty mocodawcy wynikające z porażki w postępowaniu, to koniecznym jest udowodnienie, że gdyby pełnomocnik nie popełnił rażących błędów, to istniały realne i znaczne szanse na wygranie sprawy. Podkreśla się, że staranność działalności procesowej pełnomocnika odnosić należy do obiektywnych standardów wyznaczanych wiedzą prawniczą, znajomością orzecznictwa i literatury oraz zasadami etyki zawodowej, przy czym jeżeli w danej materii istnieją rozbieżne poglądy prawne, to opowiedzenie się za jednym z nich co do zasady nie świadczy o braku odpowiedniej rzetelności w prowadzeniu sprawy. Wyrażane jest również stanowisko, że dla przypisania adwokatowi lub radcy prawnemu odpowiedzialności odszkodowawczej niezbędne jest powstanie wymiernej szkody majątkowej – nie wystarczy więc jedynie wykazanie, że zaniedbał wymaganej aktywności procesowej. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 15 marca 2012 r. w sprawie I CSK 330/11 stwierdził, że „należyta staranność osoby zawodowo wykonującej zobowiązanie - poza sytuacjami, w których umówiono się inaczej - jest rozumiana jako przeciętnie wymagana, a więc zachowująca ustaloną wzorcem średnią na wystarczającym poziomie, na tyle dobrym, aby prawidłowo wykonać czynności zawodowe.

Mając powyższe na uwadze podkreślenia wymaga, że powód w ramach ostatecznego stanowiska wskazał, że pozwana nie wykonała zarządzenia z dnia 5 stycznia 2016 r., polegającego na sprecyzowaniu żądania, przedstawienia stanowiska w sprawie oraz wskazania podstawy faktycznej prawnej roszczenia w sprawie pod rygorem zawieszenia postępowania. Z uwagi na bezczynność pełnomocnika postępowanie zostało zawieszono postanowieniem z dnia 25 stycznia 2016 r., a następnie, w związku z faktem, że w ciągu roku od zawieszenia postępowania nie został złożony wniosek o jego podjęcie, postanowieniem z dnia 23 października 2017 r. umorzono. W przekonaniu powoda powyższe doprowadzić mogło do przegrania procesu przez powoda i przedawnienia jego roszczeń.

Dla przypisania adwokatowi lub radcy prawnemu odpowiedzialności odszkodowawczej z tytułu nienależytego prowadzenia sprawy sądowej nie jest jednak wystarczające stwierdzenie, że dopuścił się zaniedbania, lecz konieczne jest również ściśle wykazanie szkody, jaka na skutek tego powstała. Adwokat lub radca prawny odpowiadają za szkody wyrządzone mocodawcy wskutek własnych zaniedbań i błędów prowadzących do przegrania sprawy, której wynik byłby korzystny dla tej strony, gdyby pełnomocnik zachował należytą staranność. Do odpowiedzialności odszkodowawczej po stronie adwokata lub radcy prawnego dochodzi więc, gdy na skutek zawinionego przez siebie działania doprowadzają do niekorzystnego dla swojego mocodawcy orzeczenia sądowego. Tymczasem powód tej przesłanki odpowiedzialności pozwanej nie zdołał wykazać.

W omawianej sprawie powód skoncentrował się wyłącznie na wykazaniu, iż działania jego pełnomocnika substytucyjnego miały charakter naruszenia obowiązków jako profesjonalnego pełnomocnika. Powód nie wykazał zaś w najmniejszym stopniu pozostałych przesłanek odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanej w postaci zaistnienia szkody oraz związku między nieprawidłowym działaniem pozwanej a szkodą. Tymczasem zgodnie z poglądem Sądu Apelacyjnego w B. (wyrok z dnia 28 czerwca 2013 r., sygn. akt I ACa (...)), pełnomocnik nie może ponosić odpowiedzialności odszkodowawczej w każdej sytuacji, w której negatywnie zostały ocenione podjęte przez niego decyzje.

Co znamienne, nawet więc gdyby przyjąć, że miało miejsce niezgodne ze standardami należytej staranności działanie lub zaniechanie po stronie pozwanej, co doprowadziło do wydania w sprawie I C (...) Sądu Okręgowego w P. postanowienia z dnia 25 stycznia 2016 r. o zawieszeniu postępowania, a następnie – z uwagi na niezłożenie przez pozwaną jako pełnomocnika powoda wniosku o podjęcie postępowania – postanowienia z dnia 23 października 2017

r. o umorzeniu postępowania, to jednak postanowienie o umorzeniu postępowania zostało uchylone, a sprawie nadano dalszy bieg.

W uzasadnieniu postanowienia uchylającego postanowienie o umorzeniu postanowienia wyjaśniono, że powód reprezentowany był przez pełnomocnika z urzędu oraz drugiego pełnomocnika – jego żonę S. I.; i właśnie S. I., wniosła o podjęcie zawieszono postępowania przed zakończeniem biegu terminu z art. 182 § 1 k.p.c., co wyłączało możliwość umorzenia postępowania na podstawie tego przepisu.

W konsekwencji stwierdzić trzeba, że skutki ewentualnego nienależytego zachowania po stronie pozwanej jako profesjonalnego pełnomocnika zostały unicestwione, albowiem nie doszło ostatecznie do umorzenia postępowania w sprawie.

Z uwagi na powyższe pozwana, nawet jeśli uznać, że prowadziła sprawę powoda w sposób niewłaściwy, nie ponosi wobec powoda odpowiedzialności odszkodowawczej.

Powód, mimo ciężącego na nim w tej materii obowiązku dowodowego, nie wykazał istnienia po jego stronie szkody wywołanej przez zachowania pozwanej możliwe do zinterpretowania jako sprzeczne z obowiązkami profesjonalnego pełnomocnika. Fragment pisma powoda, w którym wskazuje on, że zaniechania pozwanej „mogą prowadzić do przegrania procesu przez powoda” potwierdza, że sam powód ma świadomość nierealności szkody, której naprawienia domaga się w niniejszym procesie, sam wprost potwierdza bowiem, że szkoda – przynajmniej na razie – nie wystąpiła. Z uwagi zaś na brak szkody, nie można przypisać w tym zakresie odpowiedzialności pozwanej. Przy braku szkody nie sposób nadto mówić o związku przyczynowym między działaniem a zaniechaniem pozwanej a szkodą.

Faktem jest, że postępowanie w sprawie I C (...) zostało umorzone ponownie, postanowieniem z dnia 29 września 2021 r., niemniej jednak miało to miejsce z innych przyczyn niż te, które występowały w czasie, kiedy pełnomocnikiem powoda była pozwana. W piśmie z dnia 17 września 2018 r. poinformowano powoda o cofnięciu pełnomocnika z urzędu i wezwano go do ostatecznego wskazania żądania oraz powołania faktów i twierdzeń, czego jednak powód nie wykonał. Ponadto, postanowienie z dnia 29 września 2021 r. o umorzeniu postępowania zostało wydane w dacie, w której pozwana od ponad 4 lat nie była już pełnomocnikiem powoda w ww. postępowaniu. Pozwana nie może więc odpowiadać za ewentualny wynik sprawy, która zakończyła się – i to nieprawomocnie – we wrześniu 2021 r., z przyczyn nieależących po jej stronie, w czasie, w którym powoda reprezentował inny pełnomocnik.

Z uwagi na powyższe powództwo oddalano, o czym orzeczono jak w punkcie I sentencji wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, obciążając nimi powoda jako stronę przegrywającą proces. W konsekwencji Sąd zasądził od powoda na rzecz pozwanej kwotę 10.817 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Koszty poniesione przez pozwaną stanowiły: 10.800 zł wynagrodzenie pełnomocnika procesowego – radcy prawnego (§ 2 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych, t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 265), 17 zł – opłata skarbową od pełnomocnictwa.

Sąd nie znalazł podstaw dla uwzględnienia wniosku strony pozwanej o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według podwójnej stawki minimalnej kosztów zastępstwa procesowego przewidzianej w ww. rozporządzeniu.

W istocie zgodnie z § 15 ust. 1 ww. Rozporządzenia opłaty stanowiące podstawę zasądzenia kosztów zastępstwa prawnego ustala się z uwzględnieniem stawek minimalnych określonych w rozdziałach 2-4. Jak stanowi zaś § 15 ust. 3 Rozporządzenia opłatę w sprawach wymagających przeprowadzenia rozprawy ustala się w wysokości przewyższającej stawkę minimalną, która nie może przekroczyć sześciokrotności tej stawki, ani wartości przedmiotu sprawy, jeśli uzasadnia to: 1) niezbędny nakład pracy radcy prawnego, w szczególności poświęcony czas na przygotowanie się do prowadzenia sprawy, liczba stawieństw w sądzie, w tym na rozprawach i posiedzeniach, czynności podjęte w sprawie, w tym czynności podjęte w celu polubownego rozwiązania sporu, również przed wniesieniem pozwu;

2) wartość przedmiotu sprawy; 3) wkład pracy radcy prawnego w przyczynienie się do wyjaśnienia okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, jak również do wyjaśnienia i rozstrzygnięcia istotnych zagadnień prawnych budzących wątpliwości w orzecznictwie i doktrynie; 4) rodzaj i zawilość sprawy, w szczególności tryb i czas prowadzenia sprawy, obszerność zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego lub biegłych sądowych, dowodu z zeznań świadków, dowodu z dokumentów, o znacznym stopniu skomplikowania i obszerności. Ustalenie wysokości wynagrodzenia na poziomie przewyższającym stawkę minimalną jest zatem uwarunkowane szeregiem ww. czynników. Należne wynagrodzenie pełnomocnika Sąd ustala więc samodzielnie, po dokonaniu oceny charakteru i stopnia zawilości sprawy oraz włożonego nakładu pracy, przyczynienia się do rozstrzygnięcia i wyjaśnienia sprawy oraz stopnia jej skomplikowania. Nieznające uzasadnienia jest zaś zasądzanie wynagrodzenia wyższego od stawek minimalnych w sprawie, w której żadne nietypowe okoliczności, znacznie zwiększające skalę aktywności pełnomocnika, nie wystąpiły.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy, wskazać trzeba, że sprawa niniejsza nie jest sprawą skomplikowaną w stopniu ponadprzeciętnym. Nie wskazują na to ani zagadnienia faktyczne, ani prawne, z jakimi zetknął się Sąd orzekający i z którymi przyszło się mierzyć pełnomocnikowi pozwanej. Nakładu pracy pełnomocnika nie uzasadnia także składanie pism procesowych oraz stawienictwo tego pełnomocnika na rozprawie, gdy są to czynności ordynaryjne. Sąd nie traci z pola widzenia roli profesjonalnego pełnomocnika oraz konieczności podejmowania przez niego określonych czynności, mających na celu właściwą reprezentację strony w postępowaniu, zauważenia wymaga jednak, iż ustawodawca już na etapie określania wysokości stawek minimalnych za poszczególne czynności lub za udział w poszczególnych postępowaniach dokonał rozważenia i uwzględnienia wszelkich okoliczności charakterystycznych dla danego typu spraw, a tym samym w przyjętych stawkach minimalnych oddana została swoista wycena koniecznego nakładu pracy po stronie pełnomocnika, związana ze specyfiką określonego rodzaju postępowania. Brak jest zaś przesłanek do podwyższenia wynagrodzenia w niniejszej sprawie, jako że żadne ekstraordynaryjne okoliczności w niej nie wystąpiły, a skala aktywności pełnomocnika pozwanej pozostawała na normalnym poziomie.

Z uwagi na powyższe Sąd orzekł jak w punkcie II sentencji wyroku.

Z kolei w punkcie III sentencji wyroku Sąd przyznał radcy prawnemu R. K. kwotę 8.856 zł brutto tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej z urzędu, ustaloną na podstawie § 8 pkt 7 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz.U. 2016 poz. 1715), z uwzględnieniem 23 % stawki podatku VAT na podstawie § 4 ust. 3 powyższego rozporządzenia.

Sędzia Małgorzata Małecka